

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 filler.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torhagyó)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Föter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

Hol fáj?

Lapunk május hó 3-ik napján megjelent számában a vezércikk megnyilatkozásra készítette a nemes város polgármesterét.

Mindenekelőtt hálás köszönetet mondunk a város fejének azon ki-tüntető tényéért, hogy eltérve a szokásos hivatali gyakorlattól az ellene lapunk 16 és 18-ik számában felhozott alapos kifogásokat nem az illetékes helyen, a közgyűlés színe előtt óhajtott megcáfolni, hanem tisztán szerkesztőnk a „kis pont” előtt, ki nem jogosult a benne lappangó keserűséget, irigységet és gyűlölséget városszerte széthinteni.”

Azt hittük azonban, hogy a polgármesteri tollban, mely oly oktatólagos modorban szól felénk több tárgyilagosság rejlik. Usalódtunk. Nem az volt a főcél, hogy a felhozott sarkalatos hibák megcáfoltasanak hanem az, hogy lekissebítvén a parányiságig a „kis pontot,” ki le-

hessen csavarni a kritika fegyverét egyszer s mindenkorra abból a kézből, mely félő, hogy még rossz órákat szerez a kényelmes polgármesteri székeknek.

Mi a polgármestert kritizáltuk meg, az ő nevében Bódogh Lajos úr válaszolt. Csakhogy annak dacára, hogy ez a hivatal és ez a név egy személyben van összpontosulva nagy különbséget tudunk tenni e kettő között. Bódogh Lajos ur ugyanis alapjában véve egy derék szolid uri ember, magyaros szívvel és a szokimondás minden jó és hibáztatott tulajdonságaival. Egyenes természete bár nem ietszetős mindennit, de komoly lelkülete mindenestre egész emberré teszük.

Egész másképpen állunk vele szemben mint polgármesterrel.

Pogány Virgöl kir. járásbíró azon az ismeretes közgyűlésen így jellemezte: Még fiatal tisztviselő, ki alighogy idejött, már is előlépett fizetése több ízben javult, sok érde-

met nem szerzett, de erre ideje sem volt s nagyon az irodához meg az uri közönséghez köti magát.”

Hát sajnáljuk azt a várost, melynek polgármesteréről, mint ilyenről csak hasonló kritikát tud mondani a városi közgyűlés egyik legjobban distingváltni tudó tagja.

Ebből csak annak az általános véleménynek az igazsága tűnik ki hogy a polgármester nem egy önállóan gondolkozó, önállóan cselekvő hivatalfő, hanem egy ranglétrán feljutott bürokrata, egy „nagy pont” mások kezében, kívül azt lehet megcselekedtetni, amit csak a ravasz fundoriát és az önzés a saját javára ki akar zsákmányolni. Szóval egy „pictus masculus.”

De hát polgármesterre van-e szükségünk vagy festett bábra? Ez a kérdés.

Mi a polgármestert nem a személyében óhajtottuk megtámadni, távol áll ez most is tőlünk, de igen is, mint a városnak felelőséggel tar-

TÁRCA.

Könyvből.

Tavaszi volt, szívnyitó, szerelem fakasztó tavasz, már jó előrehaladott időben.

A fák telve fehér, rózsaszínű virággal, a melyektől alig látszik a levelek zölöje, a levegő terhes a szélről mindünnen összehordott illatok buja keverékével . . .

Az ibolya még virított ugyan, de illata már nem volt; azt odakölesönözte annak a tavaszi szelének, a melytől megrészezől a szív, s a melynek termékeiyitő fuválna nyomán feltámad a szerelem, a tavasz legzebb, legkölthetőbb virága . . .

Egy virágos fa tövében selymes zöld fű és ibolya között egy kis lány ült, egy kedves, mosolygó arcú leányka, és a lábainál egy fiu, jóformán gyerek, de szemében a vágy, a szenvedély tüze látszott.

A leányka, — biztosan az erdei sáta furdalmait kipihenve, — olvasott, de utóbb a könyvét ölébe fektette és piaci lábait oda-téve az ibolyás fűbe, arcát kezére hajtotta és nagy cica-szeméit kéjesen behunyva kallgatta az őt bámoló gyereket.

A nap hátulról sütött előre, megvilágítva teljesen a leányka pirosas arcát, ragyogó szeméit és szétrnyitott ajkai közül kivillanó fehér fogait.

Haja a fényozonban ragyogott, mint valami glória, és üdeségében, szépségében, úgy nézett ki, mintha ő volna a virágos, édes tavasz mosolygó nemtője.

Elháradt az olvasásban és betéve könyvét, odaadta az egyik kis kezét a mellette térdelő fiúnak és úgy hallgatták mindketten a madarak esieseregését, áhítatosan, boldogan.

A fiu az erdő rejtelmes sugásától, a virágok nehéz szagától és az előtte ült leányka nagy szépségétől elbódítva, úgy érzé, hogy minden vére egyszerre a szívébe tödült, abba a bolondos, szerelomsóvár szívébe, s úgy gondolta, hogy most szólania kell, elmondandni azt, a mit már annyiszor mondott, de ami azért mégis új maradt neki is, a leányka is.

— Rózsika, — kezdé szavaló hangon. — szeretlek! Szeretlek, mint a napfényt, esőködöt szomjazom, mi t a rub a szabadságot, innádlak; innádlak úgy, mint az igazhívő istenét! . . .

Rózsika komolyra próbálta összecsu-csorítani mosolygós ajkait és zavarában ibolyát tépdesett, de a végén egyszerre csak felnevetett esengőn, pajkosan.

Jól betanulta, — mondá olvasókönyve egy helyére mutatva, — igazán ügyesen.

A fiu megzavarodva nézte a könyvet és csakugyan az állt benne majdnem szóról szóra.

Szemét zavartan lesütve bámulta a

Rózsika parányi lábaeskait, majd megkérdezte:

— Hát tovább hogy van ott?

Rózsika olvasni kezdte:

— A leány pirolva hallgatta lovagja édes szavait, majd halk, remegő hangon kérdezte:

— Hát szeret? Igazán szeret?

S ez felelet helyett karjait tárta ki és átölelte, megcsókolta az édes, aranyos, kicsi leányt, a ki a esőkokkal, öleléssel korántsem maradt adós.”

Hallgattak megint s Rózsika arcán újból megjelent az a kihívó, gunyoros mosoly.

— Hát nem szeret engem, Rózsika? — kérdi szomorúan a fiu.

Rózsika felelet helyett felugrott ibolyái közül és átölelte megcsókolta a bolondos, szerelmes gyereket . . .

Ez pedig mosolyogva, hizelegve sugta a fülebe:

— Látja Rózsika, hisz maga is úgy tesz, a hogy a könyvből tanulta . . .

Honti Henrik.

tozó fejét a szabálytalanságokra, a hibákra figyelmeztettük. És ő a helyett, hogy ezekre válaszolt volna újból csak azt a szerkesztőben sorsú javaslatát tanogatta, mely semmiképen sem alkalmas, hogy a közönség jóindulatát legalább most míg a hullámok elsimulnak megnyerje. A fizetés felemelés kérdése volt az.

Arról egy kukkal sem emlékezett meg, hogy a kifogásolt piaci és utcai rendtartást keresztül akarja és fogja-e vezetni, hogy az éjjeli közbiztonságot megfelelővé óhajtja-e tenni: sem a közérközlésébe ütköző dolgokról nem tett megnyugtató kijelentést, sem a eselédszerzők visszaéléseiről, hanem míg folytonosan a fizetés felemelés lidére fényére irányozta hivatalos szeméit, közben-közben megnyomta a tollat, hogy a cikkirót — ő a szerkesztőket tartja annak) minél kisebb tegye és személyében, minél jobban megsértse.

Hát pedig a cikkiró nem a szerkesztő volt ezuttal, de ezért elvállaljuk a felelőséget is meg a gorombaságokat is. — Igaza van tisztelt polgármester úr: kis pont vagyok de engem vigasztal az a tudat, hogy a végtelenségbe vagy akár a történelembé nézve is ma még polgármester urat és sokakat is „kis pont” gyanánt magam mellé sorolhatok. A polgármester ur engem kisebbnek lát önmagánál, és még kisebb óhajt tenni a nyilvánosság előtt. Ahogy én ismerem és sokan Bódogh Lajos urat az ezt nem tette volna, a polgármesternek pedig épen nem lett volna szabad a személyeskedés terére lépni, mert ha ő nagyobb is látszólag a szerkesztőnél, mások kisebbitésével nem hogy felemelkedett volna, de a parányok parányává vált. Hogy aztán kettőnk közül melyik volt nagyobb melyik tett többet szeretett közös hazánk boldogulása érdekében, azt a jövő lesz hivatva elbírálni, mely munkásságunk fölött igazságos ítélet hozand.

A nyilvános kritika jogát az Isten adja és a nagy közönség ízlése szentesíti. Ezt a jogot sem pressióval, sem árnykodással, sem személyes megtámadatásokkal nem engedjük kezünkbe kiesavartatni.

Bódogh Lajos úr személye iránt mindig a legkülönböztetettebb tisztelettel viseltettünk, de kiméletlen igazsággal fogjuk szemébe mondani a polgármesternek ezután is mindazt, ami hivatalos állásából kifolyó ténykedése közt akár a törvények,

akár a szabályrendeletek, vagy társadalmi és világi dogmákba ütköznek.

És ez ne fájjon a polgármester úrnak, mert a nyilvános szereplőknek nyilvános kritikát el kell viselniük.

A Léva és Vidéke
f. szerkesztője.

Válasz a „Vidéki színészet”-re.

A „Bars” vasárnapi számában „Vidéki színészet” címmel egy szépen megírt és hangulatos cikk jelent meg, melynek egyes tálai rója sok igazat, sok jót és sok megelégedést valót mondott el a vidéki színészet és társadalomról, a melyet azonban csak a lévai társadalomról és színészeiről vonatkoztatva, a mennyiben ezek végen azt írja, ha a város utolsó közei be fogják látni egy színház létesítésének szükségességét s Léva város egy negyedévig ottont tud adni a színészetnek, akkor nevezhetik magukat a vidéki színészek Thalia papjának és papnőnek, addig pedig maradnak a társadalom szemében azok, a kik most t. i. „ripások” és „perszónák”.

Ha szabad — a cikkirő személye iránt teljes tisztelettel — megjegyeznem, ez a kifejezés nagyon is erős s bár nem vonom kétségbe az egyének és a társadalomnak abból jogát, hogy bárkiről és bámiről megalkossa a maga véleményét, mégis tapintatlanságnak kell minősítenem, a hogy ezt a szemükbe vágják. Mert önzestelen, becsületes és törekvő munkánkkal nem szolgálnak reá, másrészt pedig, ha egy negyedév minimumot állapít meg cikkirő a Thalia papja és papnője név jogosultságára, akkor a vidéki színészet nagyon furcsa helyzetbe kerül, mert például, hogy csak a mi társulatunknál maradjunk, az a telen három hónapot töltött Nyitra, a társulat új tagjai 6-7 hónapot, ki Győrött, ki Pécsen, ki Pozsonyban s így a lévai nézetek szerint nagyon is Thalia papja és papnője volt s csak a lévai idényre léptek elő „ripások és perszónáknak”.

Bizony kérem szeretettel, a szerkesztő keze forgandó s az egyén és a művész is megtartja értékét mindenütt, bárhol legyen is, Krisztus munkájában született és számaron ment be Jeruzsálembe s mégis Krisztus maradt.

Tűrünk mi is és haladunk előre utainkon, nem törődve az ósdi csoplok avult nézetével, a mely szerint Lévának még vagy 10 esztendő kell, a míg a vidéki színészet egy negyedévi ottont adhasson s ne tekintsen bennünket „ripások és perszónáknak, hanem annak, a mi a valóságban és teljesíggel vagyunk: Thalia papjai és papnői és papnőink.

Hetény Dömény Elemér.

Színház.

Szerdán, május hó 23-án egy spanyol operett „Az utolsó király” került színpadra. A kellemes zenéje, eleven tárgyú darab igen lébegett a megfelelő számban megjelent közönségnek Cathry Emma (Róza) mint mindig, most is igen szépen énekelte de szelid fellépése, nyugodt temperamentuma és operákra képzett hangja nem predesztinálja őt operett szerepekre. Harkányi Giza (Király) csintizott játéka és kellemes esengésű hangon előadott dala nagy tetszést arított. Jól játszottak: Hetényi, Deréki és Szarvassy. — Csütörtökön Mátyás diák” c. vígjátékot adták kevés erkölcsi sikerrel; a nagyobbára túlsó ifj. ágból álló közönség a szereplők legnagyobb igyekezte dacára sem tudott a gyenge eszelekményű színművön felnevelődni. — Pénteken újra a „Görög nábszolg” járt leszállított helyérekkel. A zenéje és ének száma igen szépek, de maga adarab teli szellemteleu szójátékokkal, melyek

nem nyerték megami közönségünk ízlését. A szereplők feladatuknak derekát nem merfelel el. — Szombaton „A kis színpad” c. angol operettet adták. A budapesti népszínházban nagy tetszést keltett az operett szép száma közönség nézte. Igen kedvesen játszott lázas betegsége dacára Harkányi Gizella, rövid szerepét szép énekeivel feltűnővé tette Cathry Emma (Armenta) Hetényi (Flipper) sokat mulattat a közönség és Kállay aranyos szobáca volt. Felhívó többször tulajdosa ezúttal Szarvassy pedig a darab intenciója dacára megedte magának utcai népének letére egy zárdabeli úri kis színyt öblgessen. Ez nem tartozott oda. — Vasárnap Bokor József „A gyerek asszony” c. népszínműve került színpadra. A cím szereplő Kállay Jolán kreálta. Igen nagy ügyességgel és helyesen felelt meg nehéz feladatának és ma hangjához jött, sok szép magyar nótát hallottunk tőle esengő hangon előkelni, zajos tapsok jutalmazták. Szarvassy is igen jól játszott, de újra rekedtes lett a hangja. Kiemelendő a szereplők közül Deréki megelőző alakításával, Harkányi kedves játékaival, és Bátorossy ki pompás bokaárnyéka alak volt. Surlay hűtlen szót szolt az egész darabban. Csodáljuk, hogy ezt a kis szerepet, mely kezdő segéd szerepnek való a társaság elsőrendű bonvivántjának osztották ki. — Hétfőn zsufolt ház előtt Katona József „Bánk bánja került sora Bátorossy Endre jutalomjátékul. A halás közönség sok tapsban részesítette a szereplőket, kiknek mindegyike derekasán játszófta szerepét. Bátorossy nem hiába választotta a tragédiát jutalomjátékok, ebben tánt csak ki igazán, mely magyszerű színész. Olyan Ednket mutatott be, mint a melyek vidéki színpadon keveset lehet látni. Melő partnerei voltak Felhívó (Péter) Bogdy Ilona (Melinda) Bátorossy (Görög) és Hetényi (Biberach). — Szélszámban közönség jelenlétében került színpadra Bákosi Jenő „Bolond” című regényes operettje. A kellemes zenéje, magyar tárgyú víg dalmú igen tetszett, de a második felvonás végen Cathry Emma hűtelen rászallóte miatt félbe kellett szakítani. — Tegnap egy kitűnő előadatot a sabinnak elalás”-ot adták, melyről jövő számunkban fogunk beszámolni.

Költőszerelem.

*Kelteszél: a küllő hátán;
Nem ünzetlen nála a szorban,
Minden sziv, mit a sors előre vet,
Egy lépésfűk, mely fölföld vezet.*

*Eoró-könyvek, mik érte hallanak,
Éltél horvát virágainak,
És a hevedandó rászalend
Neki az öklétől beszél.*

*S míg kedvese ajka ajkára tapad,
Tőle már e esőkben messze szakad;
S csak annyi visz el szíve rajtán,
Ami beléle álm — kellenéng.*

Veszeli Károly.

H I R E K.

— Az ipolysági pénzügyigazgatóság felállítására vonatkozó intézkedések megtétele végett a pénzügyminisztérium már utasította a lévai pénzügyigazgatóságot; egy alkalommal mindkét igazgatóság személyzeti létszámát megállapította. A lévai pénzügyigazgatóság személyzete ennek folytán csak mintegy 7-8 állással fog apadni. Az ipolysági pénzügyigazgatóság t. év augusztus hó 1-én fogja működését megkezdeni és Honf. vármegye valamint Selmecbánya város területére fog az kiterjedni.

— Cathry Emma balesete. Sokszor láttuk és hallottuk már és több darabban Cathry Emmát játszani és énekelni, de oly szépen

oly gyönyörködtetően még alig énekel, mint tegnapelőtti este a „Bolond” e, regényes operette Bibulda szerepében. A szimláz élt közönsége alánálán lelkes tapsokkal jutalmazta a széplhangú művésznőt, ki már napok óta heves ideges fej fájás ellen panaszkodott s most beteggye gondolt arra, hogy szerepét nem tudja végig játszani. Rossz sejtelmék valónak bizonyult. A második felvonás vége felé, éppen midőn neki kellett volna megjelenie, hirtelen lebozsították a függönyt és kijelentették, hogy az előadást nem folytat-hatják, Csáthy Emma asszonyon nagy mérvű ideg-baj veti erőt, mely a további játékra képtelenné tette. Az első segítséget a jelen-vőit dr. Práner Gyula orvos adta meg a mű-vésznek, ki hazra szállították. A közönség mély részvétellel a beteg iránt hagyta oda a szimlázát. A művésznő ma már jobban éri magát és a napokban újra fellép.

Új ügyvéd. Mint örömmel értesülünk dr. Knyaske Béla jogszolgáltatásunk ez ambicziós és nagy tehetségű tagja I. hó 28-án Budapesten az ügyv. végezési bizottság előtt az ügyv. vizsgát a legjobb sikerrel kiállította s ugyanakkor nyomban az ügy-v. esküt is letette. Az új fiskális városunk-ban fog telepedni és ügyv. gyakorlatot folytatni.

A sportegylet mulatsága. A lévai sportegylet mit egy heti előző esztendőknél tar-totta meg a lovárdi lövöldében megnyitá mulatságát nagy közönség részvete mellett. Dehát négy órák kezdődött az s ki-ki hajhára és telése szerint szórakoztatott. Itt az urak lövészek magukra jöttek, melynek jóvedelmét a sportegylet vagyoniából esztol-ták, ott a hölgyek puztolyból játsztak. Elöl a leányok is pályá alánálán légtutott volt míg a fut-ból pályán másfél óráig folyt a küzdelem a kalaposok és a kalaptalanok pártja között egyenlő esélyen nyert. Az alkony beálltával asztalokhoz ült a közönség majd a futásig téngra kezdte. Sajnos, hogy a még át nem melegedett, hűvös levegő 10 órákor már megbontotta a társaságot, mely hazra felé tartott egy kollemisson előtűt délután emlékeivel.

Egyházmegyei hír. A megyés püspök dr. Gyémessy Zsigmond r. k. segéd-kezesi Hont-Bossányára adminisztrátorra nevezte ki.

Küszközök mögöl. A múlt napokban a törvények és minisleri rendeletek dűsára engedelmet kapott a munkóthetűre egy jóvendő mondó, aki az emberek báhamas hiszköny-ségéből el. Az újsághon is hirdette magát és nem esada hogy sokan felkeresték. Közűk a városi magisterus egyik tagja is, ki fölöt elrohantak az ifjú évek. Hő mit gondolnak kérem mit kérdezett a eserebőgár . . . akárom mondani a jóvendő mondót. Talán azt, hogy sokáig él-e? Nem! Vagy, hogy róssájú lesz-e? Azt sem! Azért kereste fel a tudós embert, hogy mondja meg: felemelk-e a vá-rosi tisztviselők fizetését és mikor? Faktum!

Kinevezések. A király Kovács Seb-sterján Lajos aranyosmaróthi kir. ügyész a VII. fizetési rangosztályba lepte elő. Ráe Anna beregszászi törvényszéki aljegyzőt pedig az aranyos-maróthi járásbíróshoz albasárá nevezte ki.

A sportegylet ez uton tudatja érdeklődő tagjaival, hogy a lövöldében naponta lawn-tennis és azon napokon, midőn az a Boheman gyógyfürdőben jelleve van fut-ból tartatik. Értesít továbbá, hogy pünkösdi ma-sodnapján, hétfőn úgy mint előző eszté-ndőkön nagyobbabsáts mulatság fog rendez-tetni, csállövészettel, tennis és fut-ból játé-kokkal és a végén esetleg táncé.

Megeyi közgyűlés. Barsármegye tör-vényhatósági bizottsága I. évi június hó 7-én tartja rendes évnegyedes közgyűlést.

A komikus jutalomjátéka. Hetényi Dömény Elemér a társulat kiváló tem-peramentumú és sekolduló komikusának szombaton este lesz jutalomjátéka és mi hisszük, hogy a nagy közön g felt házat fog esimádni a megjutalmazandó kedvére színész esztéjn. Godfádon „Szulamith”-jának parodiája „Szulamith” korál szimó. A szel-lemességétől és a pompás humortól pezsgő

darabot maga Hetényi írta és így közön-ségünk előtt bizonyára kötszeresen érdekes lesz az. Győrött egymásután ötször, eszter-gombán, Nagyszombatban és Nyitrán is többször színe került a paródia, melyet a közön-ség figyelembe ajánlunk.

Apagyilkos fiúk. Id. Nagy András ághói földművest fia Lajos és András I. hó 24-én verekedés közben megöltötték. A hullu törvényszéki boncolását Pogány Virgil kir. járásbíró vezetése alatt dr. Karaffáth Márius és dr. Lakner Zoltán orvosok ejtették meg és erőszakos halált konstatáltak. A gyilkos fiúk tagadják a szándéko ágot, de a tények ellonák bizonyítanak s így a bíróság, mely vizsgálati fogságba helyezte őket lesz hivatta kideríteni a szomorú valót.

Napfogyatkozás. Hétfőn déltűn négy órától fogva hatig érdekes látványosságban gyönyörködünk. Napfogyatkozás volt. Az utónak és az udvaroknak mindenütt kor-mozott névesség át szemléltek a kíváncsák a napot, melynek tanyeca alól a hold által körülbelül hat tized részben be volt árnyé-kolva. A napnak a fénye dlyök sokkal gyengébb lett, ami észrevehető is volt. A legkö-zelbeli napfogyatkozás 1909. év őszén lesz.

Tanulmányi kirándulás. A lévai k. r. fogymásim IV. és V. osztályu növendékei mátegy 28-án I. hó 22-én tanulmányi ki-rándulásra voltak Gr. Szt. Benedek Fehér Gyula, Tóbaln Tiber és Patkó József tanárok vezetése alatt. A történelmi nevezetességek-től gazdag templomai a helybeli plébános Hainel Kalmán dr. érdekes magyarázata és szives kalandolása mellett nézte meg az if-júság, a természeti szépségekkel megöltöt verek kívül több pontját pedig a községi jegyző Paulik József volt szives a kirándulókkal megismereteni. Fogadják az urak a fogymásim szervezettségének őszinte hálás közö-nelű az ifjuság irányában tanúsított szives fáradozásokót.

Ejjezés. Hecht Vilmos magymá-lasi földművelés aljegyző Schvarecz Dá-vid földművelés leányát, Szidóniát, Füleken.

Halálozás. Ismét egy közbeesült esá-lódó heritott gyásba a körülbelül halál legsúlyosabb esapást márye a szerelő szülőkre fiúknak alvezetésével. Richter Tivadar takarékpénztár igazgornok hosszas és kínos betegség után I. hó 28-án ifju, roményteljes életének 23-ik évében elhunyt. A szomorú esztűt a mélyen megrendült szülők és test-vérek a következő jelentést adták ki: Richter Ferenc és neje Csernyányszky Szabolcs mint szülők, Szilassy Dezsőné Richter Sári, Ella, Gusztáv, mint testvérek Szilassy Dezső, mint sógor, az összes ro-konság nevében ágydalommal tudatják, hogy Richter Tivadar hosszú szenvedés s a halotti szertartás után 23 évvel 23 éves korában 1900. máj. 28-án reggel 6 1/2 óra-kor megadta a szívével len. halottnak május 29-én déltűn 6 órákor temetjük. Az engesztelő szertartásalánál pedig I. hó 30-án reggel 7 1/2 órákor fog a Mindörhatónak bemutatottat. Az örök világosság fényes-kezők néki! A meghaló gattai nagy részét mellett kísér 9000 k. nyagadomra.

Gyermekszületés. Újhanán. Az új-bányai állami iskola tanítóestűttele iskolás gyermekek alól I. évi június hó 4-én a kas-szó helyiségben jövevény célra gyermek szünetőadást rendez. Szűro kerül: A „Hon-foglalás” regényes történeti szíjáték három felvonásban, három előképpel. Záradékol „Magyarország Géniusza” esoporlozatos elő-kép kiválgatással. Kozdote esti 8 órákor. Végül zenkorú táncmulatság a közönség részére. Felálfizetők köszönettel vétettek.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Neveloteknek Sejtettük, hogy nem sok komoly-ság rejlik a dolog mögött. A verset átadtok annak, kiknek nevet ön látortatá mások legyen ügyesebb és es. lógassa ki lábait és hosszu fűtet az oroszlán bőré alól. — **Lajza.** Már csak a hír szűrné hoz néha felők valami. Ennek is csak örüni tu-dunk Benedék pár hét múlva gratulálunk. — **A. r. c. a.** Hamed 60. átlalud téged, véle veled, az az-gazi Nirvana, mely visz a szomorú vég felé. Teljes

bűnbeeséssel-e vagy a régi g. tel? — **Kakukfi.** Elég lesz talán? Saegyenlje magát!

HIRDETÉSEK.

4634 tkvsz.
1899

**III.
Arverési hirdetmény kivonat.**

A lévai kir. jbróság mit telek-könyi hatóság hózhírré teszi, hogy Scheiler Samu végrehajtónak Faze-kas Ferenc végrehajtás szenvedő elleni 10 frt. 74 kr. tőkekekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az ar-maróthi kir. törvényszék a lévai kir. járásbíróshoz területén lévő Zseliz községben fekvő az ottani 145 sz. tjkvben A 11 — 2 sorsz. alatt foglalt s a társtulajdonos Faze-kas Erzsébet férj Gécsi Imréné és Fazekas Róza férj Sztrna Andrásné tulajdonát is képező ingatlanra s ezen épült 4716 össz. számú házá-ra az árverést 444 frt. ezennel meg-állapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingat-lanok az 1900. évi június hó 21-ik nap-ján dél. e. 8 órákor Zseliz község há-zánál megtartandó nyilvános árve-résen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoz-nak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 44 frt. 40 krt. készpénz-ben vagy az 1881. LX. t.-e. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-e. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges el-helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván, 1900. évi március hó 27-ik napján.

A lévai kir. jbróság mint telek-könyi hatóság.

Pogány.
kir. járásbíró.

380. 1900. vegrh. szám.

Árverési hirdetmény

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-e. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi hogy a lévai kir. járásbíróshoz 1900 évi V. 131. I. számú végzése következtében Radóca János ügyvéd által képviselt Kühne Ede javára Péntes Károly ellen 300 kor. s jár. erejű 1900. évi márc. hó 17-én fo-gamatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 890 korra becsült marhák

